

munekassen udrede. En saadan Standpunkttagen vil jo af sig selv løse dette vanskelige Spørgsmaal, som muligvis ellers kan blive en Hindring for Lovforslagets Gennemførelse. Jeg skal tillade mig at henstille dette til det høje Tings allernøjeste Overvejelse.

Hvad den anden Forandring angaar, som er sket i § 2, er den jo ikke saa betydningsfuld og indgribende. Det er den Forandring, som gaar ud paa, at det skal overlades til Justitsministeren efter Forhandling med de vedkommende kommunale Myndigheder at fastsætte Kontrolafgiften for indført Kød. Jeg siger, at denne Forandring i sig selv ikke er saa overordentlig betydelig, i alt Fald i principmæssig Henseende, thi det, der er foreslaaet i Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, er i Virkeligheden slet ikke andet, end hvad der i dette Øjeblik er Lov og Ret her i Landet. Ved en i Slutningen af 80'erne eller Begyndelsen af 90'erne afsagt Højesteretsdom er det blevet slaaet fast som Princip, at en Kommune ikke har Lov til at opkræve større Afgift end det, som selve Kontrollen koster. En Handelsmand, som havde indført en Del Varer her til København, og som var bleven afkrævet Kontrolafgift og havde betalt den, anlagde Sag mod Københavns Magistrat til Tilbagebetaling af Afgiften, men tabte Sagen baade for Overretten og Højesteret med den Motivering, at han ikke havde ført Bevis for, at de af Magistraten opkrævede Afgifter vare større end Magistratens Udgift ved at kontrolere Kødet. I Virkeligheden er altsaa det, som er Princippet i denne Bestemmelse i § 2, slet ikke andet, end hvad der er Lov og Ret her i Landet i dette Øjeblik, om det end ganske vist kan være saare vanskeligt for den, der mulig lider Uret ved for høje Afgifter, at føre Bevis derfor.

Naar det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Sønne) udtalte sig mod det Udtryk, der findes paa dette Sted i § 2, at Afgiften skal fastsættes *efter Forhandling*, og fandt, at dette Udtryk burde ombyttes med: *efter Overenskomst*, er jeg enig med ham i, at hvis man foretager en saadan Ombytning, vil Bestemmelsen blive ganske illusorisk, thi efter Kommunalbestyrelsernes Holdning og Opfattelse paa dette Omraade er der ikke nogen som helst Tvivl om, at selv om det aldrig saa meget oplystes, at Afgiften ved Kontrollen paa indførte Varer var væsentlig større end Kommunens Udgift derved, vilde Kommunalbestyrelserne alligevel sige: Vi ønske, at vor Kommune-

kasse faar saa store Indtægter som muligt, og vi ville ikke opgive noget som helst af dem. Man kan paa ingen Maade sige, at der ved en Bestemmelse som denne gribes ind i det kommunale Selvstyre, thi man maa erindre, at det ikke blot drejer sig om Forholdet til selve Byens Borgere, men ogsaa om Forholdet til dem, som indføre Kød, og som i alt Fald maa udlægge den paagældende Afgift.

Foruden disse to væsentlige Spørgsmaal have ærede Medlemmer ogsaa behandlet enkelte andre Punkter i Lovforslaget. Det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Sønne) udtalte sig nærmere om de Forandringer, Lovforslagets § 7 er undergaaet, og fandt, at de havde gjort Paragraffen noget uklar. Jeg tror ikke, det ærede Medlem har Ret deri. Mig forekommer det i alt Fald, at § 7, saaledes som den nu foreligger, er i enhver Henseende meget klar. For mig er der ikke fjerneste Tvivl om, at § 7 i sin nuværende Affattelse hjemler, at i de Kommuner, hvor der er indført Trikinundersøgelse, kunne Filet og Mellemgulv kun indføres, naar de blive undersøgte for Trikiner, hvorimod alt andet Affald kan indføres uden Undersøgelse. Ligeledes nærer jeg slet ingen Tvivl om, at sidste Stykke af § 7 er saaledes at forstaa, at den Efterkontrol, som Slagteaffald derved fritages for, ogsaa kun angaar en Fritagelse for Efterkontrol med Hensyn til Trikinundersøgelse. Jeg slutter dette deraf, at om al anden Efterkontrol handler allerede Lovforslagets § 5, hvorfor Meningen med i § 7, der særlig beskæftiger sig med Trikinundersøgelse, at indsætte en Bestemmelse som den, der er indsat, kun kan være den, at Fritagelsen alene skal gælde Trikinundersøgelse. Naar det ærede Medlem mente, at det var et uheldigt og uforstaaeligt Udtryk, naar det hedder om dette Slagteaffald, at det gaar ligeledes frit ind i andre Kommuner, tror jeg ikke, det er saa vanskeligt at forstaa, thi naar der er Tale om andre Kommuner, saa er det klart, at der sigtes til andre Kommuner end den, i hvilken det paagældende Dyr er blevet slagtet.

Det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds frygtede for, at Kødkontrollen ikke i Fremtiden vilde give tilstrækkelig Garanti i sanitær Henseende, fordi de paagældende Kontrolører vilde blive afhængige af de Slagterier, ved hvilke de virke. Det ærede Medlem maa saa vist nok have overset det femte Nummer i § 2, hvori det udtrykkelig bestemmes, at baade Dyrslægen og hans Betalingsvilkaar og de Regler, hvorefter